

สงครามฝ่ายวิญญาณกับงานพันธกิจ

โดย ศจ.ดร.โรเบิร์ต นิซิโมโตะ

คำว่า “พันธกิจ” เป็นศัพท์ที่เพิ่งจะรู้จักในแวดวงคริสเตียนไม่กี่ปีมานี้เองและยังมีคริสเตียนบางคนที่ยังไม่เข้าใจศัพท์นี้ซึ่งใช้ในแวดวงคริสเตียนเลย บ้างเข้าใจศัพท์นี้ในวงแคบ ความหมายที่จำกัดเจาะจงโดยเฉพาะ และบ้างก็เข้าใจศัพท์นี้แบบกว้างขวางออกไป

ผมมีความรู้สึกว่าการรวมกันเป็นคริสตจักรแห่งหนึ่งที่ได้ใช้ศัพท์นี้เป็นรูปธรรม ซึ่งสมาชิกพอจะเข้าใจและมองเห็นได้ก็ขอบคุณพระเจ้า นอกจากคริสตจักรต่าง ๆ แล้วยังมีองค์การคริสเตียนหลายแห่งที่ทำให้งานพันธกิจของพระเจ้าเกิดผล และทำให้เกิดพี่น้องคริสเตียนเริ่มสนใจในการส่งมิชชันนารีคนไทยออกไปรับใช้พระเจ้าข้ามวัฒนธรรม (ในวัฒนธรรมที่แตกต่างจากวัฒนธรรมของตน) แท้ที่จริงแล้วคำว่า “พันธกิจ” เป็นศัพท์ที่ลึกและกว้างทีเดียว ซึ่งผมอาจจะอธิบายได้ยืดเยื้อเป็นสิบ ๆ หน้ากระดาษ แต่ผมจะขอสรุปคำนี้ให้สั้นลงคำว่า “พันธกิจ” หมายถึง แผนการของพระเจ้าที่จะช่วยมนุษย์ทุกคนให้รอดพ้นจากความผิดบาป โดยการสิ้นพระชนม์ขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าบนไม้กางเขนนั้น

อย่างไรก็ดีเรามีศัพท์อีกคำหนึ่งในหัวข้อเรื่องนี้คือ “สงครามฝ่ายวิญญาณ” ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่เพิ่งจะรู้จักไม่นานมานี้เช่นกัน เมื่อเราได้ยินคำนี้เราต่างคนต่างก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป มีหน้าซำบางคนไม่ชอบที่จะพูดถึงเรื่องนี้ อาจเป็นเหตุให้มีความเข้าใจผิดท่ามกลางคริสตชน สงครามฝ่ายวิญญาณคืออะไร และทำไมต้องหัวเรื่องว่า “สงครามฝ่ายวิญญาณ กับงานพันธกิจ” สองคำนี้มีความหมายเกี่ยวข้องกันอย่างไร?

สงครามฝ่ายวิญญาณคือ ถึงสารพัดฝ่ายวิญญาณที่ต่อต้านแผนการของพระเจ้า เมื่อท่านยอมรับศัพท์คำว่าพันธกิจของพระเจ้าอย่างกว้างขวางท่านจะเริ่มรู้สึกได้ทันทีว่าเรามีศัตรูฝ่ายวิญญาณที่ต้องการจะขัดขวางและทำลายเราเสีย เหตุฉะนั้นอะไรก็ตามที่พยายามขัดขวางเราไม่ให้กระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้านั้น เราเรียกว่า “สงครามฝ่ายวิญญาณ” แน่นนอนทีเดียวสงครามฝ่ายวิญญาณกับงานพันธกิจเกี่ยวข้องกันอย่างเห็นได้ชัดเจนไม่ต้องสงสัย อะไรที่ต่อสู้พระเจ้าไม่ให้มนุษย์รอดพ้นจากความผิดบาปนั้นเป็นศัตรูของพระเจ้าและเป็นสงครามฝ่ายวิญญาณจริง ๆ และศัตรูที่เรากำลังพูดถึงก็คือมารซาตานนั่นเอง

พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในโลกนี้เพื่อที่จะกระทำให้แผนการ (พันธกิจ) ของพระเจ้าสำเร็จ นับตั้งแต่พระเยซูเสด็จเข้ามาในโลกนี้มารพยายามทำลายพระองค์ เช่น ตอนที่กษัตริย์เฮโรดออกคำสั่ง

ประหารชีวิตเด็กชายตั้งแต่อายุสองขวบลงมา (มัทธิว 2:6-18), ประชาชนจะผลัดพระองค์ให้ตกจากภูเขา เพราะพระองค์รักษากันเจ็บป่วยให้หายในวันสะบาโต (ลูกา 4:28-28), ตรึงพระองค์บนไม้กางเขน (ลูกา 23:46) เป็นต้น ทุกครั้งที่มารพยายามทำลายพระเยซู มักเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับพันธกิจของพระเจ้าทั้งสิ้น ฉะนั้น เราจึงเห็นว่า สงครามฝ่ายวิญญาณกับงานพันธกิจเกี่ยวข้องกันโดยตรง

มีเรื่องหนึ่งในพระคัมภีร์ที่ชี้ให้เห็นว่า เมื่อพระเยซูกำลังทำพันธกิจของพระบิดา แต่มารพยายามขัดขวางพระองค์ เหตุการณ์นี้พระคัมภีร์บันทึกในพระธรรม ลูกา 8:22-37

พระเยซูตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า “ให้เราข้ามทะเลสาบไปฟากข้างโน้น” เขาก็ถอยเรือออกไป และเมื่อกำลังแล่นไปพระองค์บรรทมหลับเพราะเหนื่อย ขณะที่พระองค์บรรทมหลับอยู่บังเกิดพายุขึ้นกลางทะเล น้ำก็เข้าเรืออยู่น่ากลัวเหลือเกิน น้ำคงเข้าเรือจนสาวกของพระองค์ตกใจกลัว ถึงแม้ว่าพระคัมภีร์ไม่ได้บอกสาเหตุของพายุนี้คืออะไร มาจากไหน? แต่ผมคิดถึงชีวิตของโยบ คือขณะที่บุตรชายหญิงของท่านกำลังรับประทานและดื่มเหล้าองุ่นอยู่ในเรือนของพี่ชายห้วปีของเขา มีพายุใหญ่ข้ามถิ่นทุรกันดารมากระทบเรือนทั้งสี่มุม และเรือนนั้นพังทับคนหนุ่มสาวแล้วลูกของโยบก็ตายหมด

คงไม่มีใครปฏิเสธว่า พายุใหญ่ที่เกิดที่ทะเลนั้นมาจากมารซาตาน เหมือนพายุใหญ่ที่เกิดขึ้นที่บ้านของลูกชายโยบ พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า “น่าจะมีอันตราย” เกิดขึ้นกับทุกคนที่อยู่ในเรือ

หลายครั้งในชีวิตของเรา เราทุกคนก็มักเผชิญเหตุการณ์คล้ายกันกับพระเยซูและโยบ ไม่ใช่ทุกครั้งที่เกิดอันตรายในชีวิตเรานั้นมารเป็นต้นเหตุแต่ผมเชื่อว่าเมื่อใดที่เราจะกระทำพันธกิจของพระเจ้า... เราก็คงต้องเผชิญกับสงครามฝ่ายวิญญาณกับมารเมื่อนั้น

ต่อมาสาวกจึงมาปลุกพระองค์แล้วพระองค์ทรงตื่นขึ้นห้ามลมและคลื่น คลื่นลมก็หยุดเงียบสงบทีเดียว เมื่อเขาแล่นไปถึงแขวงชาวเมืองเกรธา ก็พบชายคนหนึ่งมีผีเข้าสิงนานแล้วไม่ได้สวมเสื้อและไม่ได้อยู่ในเรือน แต่อยู่ตามอุโมงค์ฝังศพ พระเยซูเสด็จมาในโลกเพื่อช่วยประชาชนอย่างชายคนนี้ พระองค์ทรงมีพันธกิจของพระองค์ที่จะต้องช่วยคนนี้ด้วย แล้วพระองค์ก็ได้ช่วยคนนี้โดยพระองค์จับผีโสโครกให้ออกจากชายคนนี้ ผีก็ออกตามคำสั่งของพระองค์แล้วไปเข้าสิงอยู่ในฝูงสุกรทั้งฝูงที่วิ่งกระโดดจากหน้าผาชันลงไปทะเลสาบ ลำต้นน้ำตายทั้งฝูง นำสงสารสุกรเหล่านั้น และเจ้าของสุกรแต่ขอบคุณพระเจ้าที่ชายคนนี้นุ่งห่มมีสติอารมณ์ดี นั่งใกล้พระบาทพระเยซู

เมื่อคนทั้งหลายที่พากันดูแลได้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับชายคนนี้ เขาน่าจะชื่นชมยินดีที่ชายคนนี้ได้หลุดพ้นจากมารร้ายมีสติและปกติ แต่เขากลับอ้อนวอนให้พระองค์ไปเสียจากเขาเพราะว่าเขากลัวยิ่งนัก พระองค์ก็เลยเสด็จลงเรือกลับไป นี่เป็นอีกด้านหนึ่งของสงครามฝ่ายวิญญาณ กล่าวคือแม้ว่าประชาชนได้เห็นการอัศจรรย์ของพระเจ้าก็ตาม เขายังต่อต้านอยู่ ไม่เชื่อ ไม่ยินดีที่คนจะหลุดพ้นจากอำนาจของมารซาตาน เขาคงต้องการใช้ชีวิตอยู่ในความมืดต่อไป สำหรับชายคนนั้นเขายินดีและ

สรรเสริญพระเจ้า เขาอยากจะทำตามพระเยซูแต่พระองค์ตรัสสั่งเขาให้ไปบ้านเรือนของตัว และบอกชาวเมืองถึงเรื่องการใหญ่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำ แล้วคนนั้นก็ไปประกาศแก่คนทั้งเมืองถึงเหตุการณ์ใหญ่ยิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำแก่เขา

บทเรียนที่เราได้รับจากเรื่องนี้มีมากมายสำหรับเราที่จะมีส่วนในพันธกิจของพระเจ้า เป็นต้นว่า

1. มารประกาศจะทำสงครามกับเราเรื่อยไป
 2. พระเยซูคริสต์ชนะมารร้ายนั้นแล้ว เหตุฉะนั้นให้เราชื่นชมยินดีในการทำสงครามกับมารที่แพ้แล้ว
 3. มารกลัวคริสเตียนที่รู้จักสิทธิอำนาจของตน ที่ได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้า
 4. มีประชาชนอีกมากมายที่ตกอยู่ใต้อำนาจของผีร้าย และต้องการหลุดพ้นจากมาร รอคอยเราให้ไปประกาศอิสรภาพของพระเยซู
 5. วิญญาณดวงเดียวของมนุษย์มีค่ามากกว่าฝูงสุกร
 6. เราจะประกาศพระเยซูและสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ให้คนทั้งหลายได้ยิน ได้เห็น พระองค์
 7. ให้เราเป็นคนที่ทำการเหมือนทหารในสมัยเนหะมีย์ “...ทุกคนมือหนึ่งทำงาน อีกมือหนึ่งถืออาวุธไว้” (เนหะมีย์ 4:17)
- “สงครามฝ่ายวิญญาณ กับพันธกิจ” จากวารสาร “พันธกิจร่วมสมัยปีที่ 9”